

Arrest

nr. 166 563 van 26 april 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, op 15 februari 2015 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen en tevens de nietigverklaring van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 februari 2015 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 138 871 van 19 februari 2015 waarbij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 27 februari 2016 op basis van artikel 39/82, § 6 van voormelde wet en van artikel 39, § 2 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 februari 2016.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat K. BERNARD, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 februari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring vast.

2.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De eerste verzoekende partij is op 25 maart 2015 onder escorte vertrokken naar Niger. Het bevel om het grondgebied te verlaten en de terugleiding naar de grens werden dan ook uitgevoerd, zodat het beroep wat deze onderdelen van de bestreden beslissing betreft onontvankelijk voorkomt.

In de mate dat ook drie leden van “het kerngezin waartoe verzoekster behoort” als verzoekende partij worden aangeduid, dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing op hen geen betrekking heeft, zodat zij niet de vereiste hoedanigheid hebben om het voorliggend beroep aanhangig te maken bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ook in deze mate komt het beroep onontvankelijk voor.

Aangaande de vasthouding dient erop gewezen te worden dat de Raad hieromtrent geen rechtsmacht heeft, zodat het beroep ook wat dit betreft onontvankelijk voorkomt.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 18 februari 2016 dienen de verzoekende partijen een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 24 maart 2016, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd worden te reageren op de in de beschikking van 11 februari 2016 opgenomen grond, stelt de advocaat van de verzoekende partijen dat in de beschikking werd gesteld dat het bevel om het grondgebied te verlaten en de terugleiding naar de grens werden uitgevoerd en het beroep zodoende onontvankelijk voorkomt. Hij stelt dat slechts kan vastgesteld worden dat het beroep onontvankelijk is indien de bestreden beslissing volledig uit het rechtsverkeer is verdwenen en er noch rechtstreeks noch onrechtstreeks gebruik kan worden gemaakt van het bevel. De advocaat stelt dat het zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als alle andere instanties duidelijk moet zijn dat de bestreden beslissing geen enkel gevolg met zich kan meebrengen en vraagt om dit omwille van de rechtszekerheid in het arrest op te nemen indien toch zou verworpen worden. De verwerende partij verwijst naar de beschikking en merkt op dat de verzoekende partij op 25 maart 2015 is vertrokken, zodat de bestreden beslissing volledige uitwerking heeft gekregen.

2.2 In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat de advocaat van de verzoekende partijen in het geheel niet ingaat op het onderdeel van de beschikking dat betrekking heeft op de hoedanigheid van *“het kerngezin waartoe verzoekster behoort”* om het voorliggend beroep aanhangig te maken bij de Raad, zodat eraan geen afbreuk wordt gedaan. Zodoende dient te worden vastgesteld dat het beroep slechts ontvankelijk is, in de mate dat het door de eerste verzoekende partij werd ingesteld. Ook op het onderdeel van de beschikking dat betrekking heeft op de vasthouding, wordt ter terechtzitting niet ingegaan, zodat ook hieraan geen afbreuk wordt gedaan.

Verder stelt de Raad vast dat de advocaat van de eerste verzoekende partij ter terechtzitting niet betwist dat de overige onderdelen van de bestreden beslissing werden uitgevoerd door het vertrek van de eerste verzoekende partij. Daarnaast voert de advocaat van de eerste verzoekende partij aan dat de onontvankelijkheid van het beroep slechts kan worden vastgesteld, indien de bestreden beslissing volledig uit het rechtsverkeer is verdwenen en dat er noch rechtstreeks noch onrechtstreeks gebruik kan worden gemaakt van het bevel om het grondgebied te verlaten. De Raad benadrukt dat het bevel om het grondgebied te verlaten en de terugleiding naar de grens door hun uitvoering inderdaad volledig uit het rechtsverkeer zijn verdwenen en dat er zodoende niet langer gebruik van kan worden gemaakt, hetgeen door de verwerende partij ter terechtzitting ook niet wordt betwist. De verwerende partij bevestigt ter terechtzitting integendeel dat de bestreden beslissing volledige uitwerking heeft gekregen. Gezien de advocaat van de eerste verzoekende partij met dit betoog en met zijn vraag dit uitdrukkelijk op te nemen in het arrest, de vaststelling in voormelde beschikking niet betwist dat het beroep betreffende het bevel om het grondgebied te verlaten en de terugleiding naar de grens – gelet op hun uitvoering – onontvankelijk is, wordt ook aan dit onderdeel van voormelde beschikking geen afbreuk gedaan.

Met verwijzing naar het bovenstaande en naar voornoemde beschikking van 11 februari 2016 dient te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE